HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ובנביא שלשה. ועכשיו אין אנו מקרין למתורגמן אפילו בנגינת אלא פסוק אחד שלא יבא לטעות רק בתחילת ההפטרה אנו מקרין ג' למתורגמן להודיע כי כן הדין אי לא דמיירינן שיטעה: **ואם** היו **שלשתן** של **שלש פרשיות** קורין **אחד אחד.** קשיא לעצמו: **ובנביא** שלשה היו שלשתן שלש פרשיות קורין אחד אחד [ב]מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה ועד כמה הוא מדלג עד כדי שלא יפסוק המתורגמן: **גמ'** הני ג' פסוקין כנגד מי[ו] [ג]אמר רב אסי כנגד תורה נביאים וכתובים ולא יקרא למתורגמן יותר מפסוק אחד ובנביא ג' פסוקים ואם היו שלשתן שלש פרשיות קורא אחד אחד כנגן [1]כי כה אמר ה' חנם נמכרתם [2]כי כה אמר ה' אלהים מצרים ירד עמי בראשונה [3]ועתה מה לי פה נאם ה': מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה: ורמינהי [ג]קורא [4]אחרי מות [5]ואך בעשור והא קא מדלג אמר אביי לא קשיא כאן בכדי שיפסוק התורגמן וכאן בכדי שלא יפסוק התורגמן והא עלה קתני מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה ועד כמה הוא מדלג עד כדי שלא יפסוק התורגמן מכלל דבתורה כלל כלל לא אלא אמר אביי לא קשיא כאן בענין אחד כאן בשתי עניינות והתניא מדלגין בתורה בענין אחד ובנביא בשני עניינין כאן וכאן בכדי שלא יפסוק התורגמן תניא אידך [ג]אין מדלגין מנביא לנביא ובנביא של שנים עשר מדלג ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחילתו: **מתני'** המפטיר בנביא הוא פורס על שמע והוא עובר לפני התיבה והוא נושא את כפיו ואם היה קטן אביו או רבו עוברין על ידו קטן קורא בתורה ומתרגם [ד]אבל אינו פורס על שמע ואינו עובר לפני התיבה [ה]ואינו נושא את כפיו [ו]פוחח פורס את שמע ומתרגם אבל אינו קורא בתורה [ז]ואינו עובר לפני התיבה ואינו נושא את כפיו [ח]סומא פורס את שמע ומתרגם רבי יהודה אומר כל שלא ראה מאורות מימיו אינו פורס על שמע: **גמ'** מ"ט רב פפא אמר משום כבוד רבה בר שימי אמר משום דאתי לאינצויי מאי ביניהו איכא בינייהו דעביד בחנם תנן ואם היה קטן אביו או רבו עוברין על ידו אי אמרת משום [ט] נצויי קטן בר נצויי הוא אלא מאי משום כבוד קטן בר כבוד הוא אלא איכא כבוד אביו וכבוד רבו

הכא

ונגינת שלשה. אם ירצה ולא מיכפת ליה אם יטעה ולא נפקא מיניה הוראה: **ואם היו שלשתן כו'.** בגמ' מפרש היכא משכחת לה לטופין: **מדלגין בנגינת.** מפרשה לפרקה: **ואין מדלגין בפסוק.** שמסומע את הקופץ ממקום למקום אין לנו מיוסד לשמוע: **ועד כמה הוא מדלג.** שלא יגלגל ממקום שהוא קורא שלא כדי שיוכל לגמול את הספר ולקרות במקום התילוג קודם שיגמור המתורגמן מרגוס המקרא שילגל זה משום שאין כבוד לבור לעמוד שם בשתיקה: **גמ' קורא.** כהן גדול מחמי מות ביום הכפורים משנה היא במסכת יומא ואך בעשור למודם ויש כאן תילוג לפרשת אך בעשור למדם שמביאי בפרשת אמור אל הכהנים: **כאן בכדי שלא יפסוק המתורגמן.** ומאי בכדי שלא יפסוק הוא שהרי סמוכין הן: **והא קתני גרסינן.** ולא גרסינן עלה: **בענין אחד.** שמניהן מדברין בדבר אחד ואין כאן טירוף הדעת הלכך כי לא מפסיק תורגמן מלגל שהרי שניהן בענין יוה"כ מדבריהם ומתני' דקתני כלל לא בשני עניינים כגון מפרשת נגעים לפרשת זבין: **והתניא.** בניחותא: **אין מדלגין מנגינת לנגינת.** שיש כאן טירוף יותר מדלגי: **מסוף הספר לתחילתו.** למפרע: **מתני' המפטיר בנביא.** מי שרגיל להפטיר בנגינת תקנו חכמים שיהא פורס את שמע: **הוא עובר לפני התיבה.** להוציא את הצבור בקדושה שבתפלה: **על ידו.** בשניהן: **קטן אינו פורס על שמע.** לפי שהוא בא להוציא רבים ידי חובתן וכיון שאינו ממויב בדבר אינו מוציא אחרים ידי חובתן[ז]: **ואינו נושא את כפיו.** אם כהן הוא שאין כהנים של צבור להיות כפופין לברכתו: **פוחח.** (ב) בגמ' סופרים[ט] מפרש כל שברעיו נלמין. ערוס ויחף מתרגם ערטילאי ופחח (ישעיה כ): **פורס את שמע.** להא ממויב בברכה: **אבל אינו קורא בתורה.** משום כבוד תורה וכן לפני התיבה וכן בנשיאות כפים גמלי הוא לגבור: **גמ' משום כבוד.** להעביר לפני התיבה הוחיל וממילא עלמא לדבר שאינו כבודו תיקנו לו זו לכבוד: **משום חינוי.** הדבר בא לידי מחלוקת אני מפטיר ואתה תעבור לפני התיבה: **דקא עציר בחנם.** הבא לעבור לפני התיבה אינו נוטל שכר להכא

תרומה בגורן ואפילו קטן ממש ויל להניח לנוצ הגזול מיירי עם כהניס גדוליס לגמוד ולהתחנך והא דפסלינן הכא קטן מיירי בשאין גדוליס עמו והניח לחוליו דבני מלוי זקן מיירי ליצא כפיו מדיר בקציעות אצל בקלקלי בעלמא יכול הוא ליצא כפיו אע"פ שלא נתמלא זקנו ולא כמו שפירש רש"י שם לפירש למיירי לתקיעת שופר ולהמנות פרנס על הצבור ולהלקות ולגנדות: **ואין נושא כפיו.** משמע הא אם הניח ג' שערות יצא כפיו וקשה להא קוף פ"ק דחולין (דף לד: ושם) אמר לעין נוצא את כפיו עד שיתמלא זקנו ועוד קשה דמשמע קוף פרק לוקה הגזול (סוכה דף מב.) קטן היודע ליצא את כפיו מוקין לו

ואם היה המפטיר קטן שאינו ראוי לעבור לפני התיבה ולא לפרוס על שמע אביו או רבו עוברין על ידו, מגולה פורס את שמע ע"כ וכבר כתבתי בריש"י דפוחח כשלין לו בתי שוקים ולפ"ז לעיל לקטן לתיס ביה תרתי מדלכנן שהוא קטן ופריסת שמע נמי דלא הוי וכו' קומת שיס בו תרתי מדלכנן מוציא שפיר:

[א] [לעיל כח:], [ב] יומא סח: סוטה מג., ג) [מוקפ' פ"ג], ד) [בכרכות כ:], ה) [פ"ד הט"ו], ו) [כוותא מוקפות לגיסא כן בתרגום אלא במתרגם על ערוס ויחף פחח ויחף וכן בתמות בתרגום שלפנינו וכן ביתא בריש פ"ו יציאה על פסוק ערוס מ"א פחח], ז) [לא נמצא מקומן], ח) מהרש"ל מוחק זה.

תורה אור השלם

1. כִּי כֹה אָמַר יְיָ חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם וְלֹא בְכֶסֶף תִּגָּאֲלוּ: ישעיהו נב ג
2. כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ מִצְרַיִם יָרַד עַמִּי בָרִאשֹׁנָה לָגוּר שָׁם וְאַשּׁוּר בָּאֶפֶס עָשָׁקוּ: ישעיהו נב ד
3. וְעַתָּה מַה לִּי פֹה נְאֻם יְיָ כִּי לֻקַּח עַמִּי חִנָּם מֹשְׁלָיו יְהֵילִילוּ נְאֻם יְיָ וְתָמִיד כָּל הַיּוֹם שְׁמִי מְנֻאָץ: ישעיהו נב ה
4. ויקרא טז א
5. ויקרא כג כז

גליון הש"ס

גמ' א"ר אסי כנגד תורה. עי' מ"ב פ' מנחת תוס' ד"ה מי שלא וכו' אבל מדברנן מיהא חייב. עי' כ"ה לף לג ע"ג תד"ה הא כ' יהודה:

בא"ד אפ"ה סומא שיש בו תרי מדרבנן. עי' לעיל דף יט ע"ב תוס' ד"ה ור' יהודה:

הגהות הב"ח

(ב) גמ' מי אמרת משום אינצוויי קטן: (ג) רש"י ד"ה פוחח ערום ויחף מתרגמינן ערטילאי **ופחח** ומסיק סופרים מפרש כל שברעיו נלמין שם ס"ד. וע"ש נלמה לגמ"ש גם ס"ד. ועי' נלמה לגמ"ש ס"ד. ו"ש ונלמה מה שקשה לפי' פוחח דהכא ניחף ונראין כחגלו מחוך קלמר שמלי אינו נוטה כפיו אע"פ שאין הם בני לוים מנעלין בשבה שנוטה כפיו ומהמלי נוטה במומין כרגלין אינו נוטה כפיו כיון שהוא יחף ומקחלנים בו בלפני' לחלת נדף זה בע"ב על כן הניח מקבת סופרים דפוחח דהכא כל שברעיו נלמין דהייט דמין לו בתי שוקים וחוא יחף ומשו הכי נקרא פוחח ס"ד ש"מ דלמ"ד יחף לגמרי אמין לו לף בתי שוקים ומ"ש פ' רש"י משום ולא ירחה כך ערוס דבר דכיון דמין לו בלל בתי שוקים ליס ביה ליסור לחלים ערוס אבל מחוך מנעלין ואין ניה בתי שוקים אע"ג דיחף הוא ליס ביה ליסור לחלים ערוס ולא הוה קמיבעי ליה מידי נקטן: (ג) תוס' ד"ה אבל מגילה לעיל דף יט. ו"ב ע"ש בתוס' בד"ה ור' יהודה: (ד) ד"ה פוחח. פ"ה ערוס ויחף מתרגמינן ערטילאי **ופחח** ולימא דפחח הוה מתרגם ולימא מלפס דפוחח זהו מוחו וכו' פרק י"ד דמסכת סופרים הס"ד. ונ"ב ול"ל שם שלכה טו פוחח הנרלוס כרעיו או נגדיו פרומים או מי שרגלמו מגולה פורס לת שמע ע"כ וכבר כתבתי בריש"י דפוחח כשלין לו בתי שוקים ולפ"ז יחף: (ה) ד"ה מי שלא וכו' קומת שיס בו תרתי מדלכנן מוציא שפיר:

מוסף רש"י

קורא אחרי מות. שהוא סדר יום הכפורים, ופרשה ראשונה לאוהב קמאר (סוטה מ:). **ואך בעשור.** פרשת שור או כשב הסמוכה שיש לומר מות ויכול לגלול ס"ת בשם בעוד שהמתורגמן מתרגם מקרא אחרון של פרשת אחרי מות, ואין כאן שהות כדי שיפסיק מתרגם ואין כאן גנאי לגבור וגולל את המוות (שם).

רבינו חננאל

ובנביא ג'. ואם היו שלשתן ג' פרשיות כגון כי כה אמר ה' חנם נמכרתם וגו', כי כה אמר ה' מצרים ירד עמי בראשונה וגו', ועתה מה לי פה נאם ה', כגון אלו קורין אחד אחד. מדלגין בתורה בעיניין אחד, כגון אחרי מות ואך בעשור, אף על פי שהן מרותקין זה מזה כיון שהן עניין אחד מדלגין. ובנביא מדלגין אפילו בשתי עיניינות. וכאן וכאן בכדי שלא יפסיק התורגמן, פי' משעה שיפסיק עד שיכרוך הספר ויגיע בענין שרוצה לקרות, שיעור שישלים המתרגם הפסוק שמתרגם לא יתר. ואין מדלגין בנביא מנביא לנביא, כגון מישעיה לירמיה וכיוצא בו. ובנביא של י"ב והוא ספר תרי עשר, מדלגין מנביא לנביא כגון אלו ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחילתו, שהוא למפרע. [**מתני'**] המפטיר בנביא הוא פורס את שמע והוא עובר לפני התיבה, אם הוא כהן נושא את כפיו. מאי טעמא, רב פפא אמר משום כבוד. רבא בר שימי אמר משום אינצויי, כלומר חיישינן דילמא אתו למימר אני מפטיר והה פורס על שמע וכי זה גדול ממני שיקח שכר, הילכך התקינו להיות המפטיר פורס על שמע עובר לפני התיבה וכו'. ואם עושין בחנם אין שם אלא משום כבוד אבל לא מינצו אלא במקום שהפורס על שמע העובר לפני התיבה נוטל שכר.